Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 925 van 11 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI**
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U verklaart over de Pakistaanse nationaliteit te beschikken, soennitisch moslim te zijn en tot de Tarar-etnische groep te behoren. In Pakistan woonde u steeds in Baho, nabij Mandi Bahauddin in Punjab, met uitzondering van de periode 2006-2008, toen u bij uw neef G. R. (…) in Sira verbleef. U bent gehuwd met F. T. (…) en samen hebben jullie twee kinderen. Zij verblijven tot op heden in Baho, net als uw ouders, broers en zussen. In Pakistan was u tevens sympathisant van de politieke partij PTI (Pakistan Tahreek-e-Insaf).
Tijdens uw verblijf in Sira leerde uw neef G. R. (…) u het beroep van landmeter. Hij overleed in 2008 onverwacht aan koorts. Nadien besloot u zijn zoon, S. R. T. (…), mee te nemen naar Baho. Zijn broer, S'. R. M. (…), bleef in Sira wonen bij een oom.

S. (…) verbleef ongeveer dertien jaar bij u in Baho. In juli 2022 keerde hij voor het Offerfeest terug naar Sira. Op 12 juli 2022 kreeg u een telefoontje waarin u werd meegedeeld dat S. (…) vermist was. Op 15 juli 2022 werd zijn lichaam teruggevonden.
Zijn broer diende vervolgens een klacht in tegen onbekenden. Later werd duidelijk dat de daders de broers M. I. (…), A. I. (…) en Z. I. (…) waren. Als motief werd aangehaald dat S. (…) een relatie zou hebben gehad met de echtgenote van Z. I. (…). De drie broers werden gearresteerd, maar nadat A. (…) de moord had bekend, werden M. (…) en Z. (…) vrijgelaten.
Hierop besloten jullie een verzoek tot aanhouding van M. (…) en Z. (…) in te dienen.
Tijdens de gerechtelijke procedure moest S'. (…) regelmatig naar de rechtbank gaan en u vergezelde hem daarbij. Onderweg werden jullie meermaals tegengehouden door M. (…) en Z. (…), die jullie bedreigden. Dit gebeurde vier keer gedurende de twee jaar dat de gerechtelijke procedure liep.
Na twee jaar werd een vonnis uitgesproken. M. (…) en Z. (…) verschenen nooit voor de rechtbank en werden daarom voortvluchtig verklaard. A. (…) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 25 jaar. Nadat hij drie jaar van deze straf had uitgezeten, kwam hij echter al vrij.
In mei 2026 kwamen M. (…) en Z. (…) naar uw woning. U was op dat moment niet thuis. Zij riepen aan de poort dat zij u zouden vermoorden.
Nadien leefde u enige tijd ondergedoken en verliet u in juli 2026 Pakistan. S'. (…) bleef in Pakistan.
U reisde legaal naar België met een visum dat werd afgeleverd op basis van een uitnodiging van uw zus. Bij aankomst op de luchthaven bleken er echter problemen te zijn. Op de uitnodiging stond vermeld dat uw zus woonachtig was op de Avenue (…) in Schaarbeek, maar zij bleek niet op dat adres terug te vinden. Ook op basis van de beschikbare identiteitsgegevens kon geen persoon worden teruggevonden. Daarnaast werd vastgesteld dat geen documenten werden voorgelegd met betrekking tot de neef van wie u verklaarde dat hij over een verblijfsvergunning in België beschikte. Uw visum werd daarop ingetrokken.
Op 21 juli 2026 diende u op de luchthaven een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart bij terugkeer naar Pakistan te vrezen vermoord te worden door de broers I. (…).
Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u op de luchthaven uw originele paspoort neer. Daarnaast legde u tijdens het persoonlijk onderhoud kopieën voor van de overlijdensaktes van G. R. (…) en S. R. T. (…), een FIR (First Information Report), het vonnis van de rechtbank, een document betreffende de getuigen in de zaak en documenten waaruit blijkt dat jullie hebben verzocht ook de twee andere broers voor de rechtbank te brengen.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Het feit dat u afkomstig bent van een land waarvoor volgens de meest recente beschikbare jaargemiddelden van Eurostat, de beslissingsautoriteit in 20% of minder van de gevallen internationale bescherming heeft verleend, rechtvaardigde dat er versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.
Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.
Bij terugkeer naar Pakistan vreest u vermoord te worden door de broers I. (…). Omwille van onderstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan het relaas dat u uiteenzette.
Allereerst dient te worden opgemerkt dat alle documenten die u neerlegt ter staving van uw relaas kopieën betreffen. Aangezien dergelijke documenten gemakkelijk manipuleerbaar zijn, hebben zij slechts een relatieve bewijswaarde (zie COI Focus Pakistan: Corruptie en documentenfraude van 2 december 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan._corruptie_en_documentenfraude_20251202.pdf).
Bovendien legt u weliswaar overlijdensakten, een FIR en verschillende gerechtelijke stukken neer, maar hiermee toont u geenszins uw persoonlijke betrokkenheid bij de aangehaalde feiten aan. U geeft zelf aan dat uw naam in geen van deze documenten voorkomt (CGVS p. 9). De personen die in de stukken worden vermeld, zouden familieleden van u zijn, doch u legt geen enkel objectief bewijs neer waaruit deze familieband blijkt. Gevraagd naar deze verwantschap tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u bovendien dat u niet kunt aantonen dat jullie familie van elkaar zijn (CGVS p. 7). Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat de in de documenten vermelde personen daadwerkelijk uw familieleden zijn, laat staan dat hieruit zou blijken dat u persoonlijk betrokken was bij de door u beschreven gebeurtenissen.
Uit uw relaas kan enkel worden afgeleid dat de klacht van uw vermeende neef werd geregistreerd en dat er een gerechtelijk onderzoek werd gevoerd, hetgeen uiteindelijk leidde tot een vonnis. U verklaart dat A. (…) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 25 jaar, maar reeds na drie jaar opnieuw werd vrijgelaten. Deze bewering wordt echter op geen enkele wijze gestaafd. Met betrekking tot de twee andere broers

verklaart u dat zij door de rechtbank voortvluchtig werden verklaard, maar dat de politie geen inspanningen leverde om hen op te sporen. Ook dit betreft louter een blote bewering (CGVS p. 3-6 en 10).
Verder dient te worden vastgesteld dat de problemen die u persoonlijk zou hebben gekend uitsluitend steunen op uw eigen verklaringen. Zo stelt u dat u gedurende een periode van twee jaar viermaal werd bedreigd door M. (…) en Z. (…) wanneer u samen met S'. (…) onderweg was naar de rechtbank (CGVS p. 10-11). Het is echter weinig aannemelijk dat twee personen die volgens uw verklaringen gezocht werden in het kader van dezelfde strafzaak gedurende jaren in de omgeving zouden blijven en u meermaals onderweg naar de rechtbank zouden bedreigen. Bovendien vonden deze beweerde feiten plaats in de context van een lopende gerechtelijke procedure waarin u naar eigen zeggen de zijde van het slachtoffer ondersteunde. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat u dergelijke ernstige bedreigingen in uw hoofde zou melden aan de politie of aan de rechtbank, echter verklaart u dat over de bedreigingen die u ervaren zou hebben niets te lezen valt in de gerechtelijke stukken (CGVS p. 11).
Voorts verklaart u dat M. (…) en Z. (…) in mei 2026 naar uw woning kwamen, zich aan de poort kenbaar maakten en verklaarden afkomstig te zijn uit Sira, waarna zij zouden hebben meegedeeld dat zij u wilden vermoorden (CGVS p. 11-12). Het is weinig geloofwaardig dat twee voortvluchtige personen zich op een dergelijke wijze zouden identificeren aan uw woning en daarbij onmiddellijk hun vermeende intenties zouden bekendmaken. Een dergelijke handelswijze houdt immers een aanzienlijk risico op herkenning en aangifte in. Hoe dan ook was u op het ogenblik van dit incident niet thuis. Volgens uw verklaringen werd het voorval wel gefilmd. Hoewel u aangaf deze videobeelden nog aan het CGVS te zullen overmaken (CGVS p. 11-12), werd tot op heden niets ontvangen. Bovendien maakte u deze beelden evenmin over aan de Pakistaanse politie. Bijgevolg berust dit incident louter op uw verklaringen.
U verklaart vervolgens, alvorens het land te verlaten, gedurende enige tijd te hebben ondergedoken (CGVS p. 12), maar u staaft deze bewering op geen enkele wijze.
Bovendien dient te worden opgemerkt dat S'. (…), die volgens uw verklaringen eveneens betrokken was bij de gerechtelijke procedure en eveneens het voorwerp zou hebben uitgemaakt van bedreigingen, nog steeds in Pakistan verblijft (CGVS p. 12). Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij, gelet op zijn nauwere betrokkenheid bij de strafzaak als broer van het slachtoffer, minstens eenzelfde risico zou lopen als u. Dat hij desondanks nog steeds in Pakistan verblijft, doet verder afbreuk aan de aannemelijkheid van uw verklaringen.
Mocht er al geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen, quod non, dan zijn er geen redenen om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Pakistan geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Pakistaanse autoriteiten. U verklaart dat de politie u niet zou willen helpen omdat uw politieke partij (zie infra) niet langer aan de macht is (CGVS p. 12). U brengt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de autoriteiten in uw geval niet bereid of niet in staat zouden zijn u bescherming te bieden.
Ten slotte merkt het CGVS op dat u bij DVZ verklaarde sympathisant te zijn geweest van de politieke partij PTI (vragenlijst CGVS). U staaft deze bewering echter op geen enkele wijze. Bovendien haalde u tijdens de uiteenzetting van uw asielmotieven geen problemen aan die verband houden met dit vermeende politieke profiel (CGVS p. 6). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd of uw politieke sympathieën een risico vormden bij terugkeer naar Pakistan, verklaarde u zelf dat u enkel de broers I. (…) vreest. Hieruit blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming niet gebaseerd is op politieke activiteiten of overtuigingen. Bijgevolg kan uit uw verklaringen geen nood aan internationale bescherming om politieke redenen worden afleid.
Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u België bent binnengekomen op basis van valse informatie. Zo verkreeg u een visum op basis van de bewering dat uw zus in België woonachtig was. Uit onderzoek van de grenspolitie bleek evenwel dat deze persoon niet kon worden gelokaliseerd. U gaf vervolgens zelf toe dat de uitnodigingsbrief vervalst was en dat u in werkelijkheid geen zus in België heeft (CGVS p. 6). Deze vaststelling ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid verder.
De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen slechts enkele correcties die geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.
Naast de verlening van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus verleend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) van Verordening (EU) 2024/1347.
Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Pakistan Country Focus van mei 2026, beschikbaar op https://www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-pakistan-country-focus-1) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviseerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Ook werd Pakistan

tijdens de rapporteringsperiode getroffen door verschillende internationale conflicten, met buurlanden India en Afghanistan.
Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2025 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2025 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met voorgaande jaren. Deze trend zet zich verder in de eerste helft van 2026. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de samenwerking tussen verschillende extremistische organisaties, een verhoogd aantal nationalistisch- separatistische aanslagen, religieuze spanningen en een harder, gewelddadiger optreden van de overheden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten, met als gevolg een tijdelijke sluiting van de Torkham- grensovergang. Dit leidde tot een open conflict tussen beide landen. Ook de spanningen tussen Pakistan en India leidden tot een kortstondig, maar hevig conflict. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door aanhoudend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en haar bondgenoten, en in mindere mate ISKP. De overgrote meerderheid van veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa (KP) en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan. Hoewel er een stijging is van het geweld, blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt.
Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.
De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke, economische en militaire centrum van Pakistan. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2023 een geschat inwonersaantal van 127 miljoen inwoners.
Zowel PIPS als PICCS registreerden in 2024 een toename aan gewelddadige incidenten in Punjab t.o.v. 2023, maar dit aantal nam af in 2025. Er vonden in 2025 geen aanvallen plaats in de grootsteden zoals Lahore. Hierbij was vooral de TTP actief en dit voornamelijk in het zuiden van de provincie. De overheid heeft haar anti- terreur activiteiten opgedreven. Hierbij werd in 2025 een hoge TTP commandant gedood, wat de activiteiten van TTP heeft gehinderd. Volgens CRSS vonden 25 gewelddadige incidenten plaats in Punjab in 2025, tegenover 51 incidenten in 2024. PIPS registreerde 7 militantenaanvallen in 2025 tegenover 11 in 2024. PICSS registreerde 16 aanvallen in Punjab in 2025 tegenover 21 in 2024.
Tussen 1 november 2024 en 24 april 2026 registreerde ACLED 122 veiligheidsincidenten, waarvan 42 incidenten omschreven werden ¬ als 'battles', 27 incidenten als 'explosions/remote violence' en 53 incidenten als 'violence against civilians'. Gedurende dezelfde periode vielen volgens ACLED 138 dodelijke slachtoffers. Volgens PICSS vielen in 2025 4 burgerdoden bij incidenten met militanten tegenover 3 burgerdoden in 2024. Er werden verschillende gevallen van religieus extremisme in de provincie geregistreerd waarbij minderheden zoals Ahmadies, Christenen en Hindoes geviseerd werden.
In mei 2025 brak een conflict uit tussen India en Pakistan, waarbij India aanvallen uitvoerde op verschillende plekken in Punjab. Hierbij kwamen burgers om. Een staakt-het-vuren werd evenwel snel bereikt.
Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.
Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347 bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.
Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.
U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.
C. Conclusie
U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 4 en 15 van de verordening (EU) 2024/1347 van 14 mei 2024 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Kwalificatieverordening), van artikel 34 van de verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: Asielprocedureverordening), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht*".

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. Bij terugkeer naar Pakistan vreest verzoekende partij vermoord te worden door de broers I. (notities CGVS, p. 3-6).

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij reeds danig wordt ondergraven door het gegeven dat zij België is binnengekomen op basis van valse informatie. Zo verkreeg zij een visum op basis van de bewering dat haar zus in België woonachtig was. Uit onderzoek van de grenspolitie bleek evenwel dat deze persoon niet kon worden gelokaliseerd. Verzoekende partij gaf vervolgens zelf toe dat de uitnodigingsbrief vervalst was en dat zij in werkelijkheid geen zus in België heeft (notities CGVS, p. 6). Hieruit blijkt dan ook dat verzoekende partij er niet voor terugdeinst bedrieglijke verklaringen af te leggen.

2.2.5. Inzake de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor de broers I. (notities CGVS, p. 3-6), oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partij geenszins een persoonlijke vrees ten aanzien van deze personen aannemelijk maakt.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekende partij geen enkel overtuigend bewijs bijbrengt van de door haar beweerde persoonlijke problemen met de broers I. Tijdens haar persoonlijk onderhoud legde verzoekende partij kopieën voor van de overlijdensaktes van G. R. en S. R. T., een FIR (*First Information Report*), het vonnis van de rechtbank, een document betreffende de getuigen in de zaak en documenten waaruit blijkt dat zij hebben verzocht ook de twee andere broers voor de rechtbank te brengen (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 2-7). Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij opnieuw kopieën van diezelfde documenten (bijlagen 2 en 3). Echter dient te worden vastgesteld dat deze stukken niet van aard zijn haar persoonlijke betrokkenheid bij de aangehaalde feiten aan te tonen. Immers kan reeds *an sich* weinig bewijswaarde worden toegekend aan deze stukken, nu het slechts kopieën betreffen dewelke gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden. Daarnaast is de bewijswaarde van dergelijke Pakistaanse documenten hoe dan ook uiterst relatief, nu blijkens de informatie waarnaar verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst, met name de "*COI Focus*" betreffende "*Pakistan. Corruptie en documentenfraude*" van 2 december 2025, corruptie en documentenfraude wijdverspreid zijn in Pakistan. Daarenboven blijkt uit de documenten nergens de persoonlijke betrokkenheid van verzoekende partij. Verzoekende partij geeft zelf aan dat haar naam in geen van deze documenten voorkomt (notities CGVS, p. 9). De personen die in de stukken worden vermeld, zouden haar familieleden zijn, doch laat verzoekende partij tot op heden na haar familieband met deze personen te staven aan de hand van enig concreet objectief bewijs. Tijdens haar persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat zij niet kan aantonen dat zij familie is van de personen vermeld in voormelde stukken (notities CGVS, p. 7). Waar blijkens de inventaris van het verzoekschrift de bijlage 2 – naast voormelde documenten –

tevens "*het recente verzoekschrift aan de politie (DPO M. B. (…)) d.d. augustus 2026 inzake de actuele levensbedreiging door de voortvluchtige daders*" zou bevatten, bemerkt de Raad dat de bijgevoegde stukken enkel stukken betreffen die zij al eerder bijbracht en geen dergelijk verzoekschrift d.d. augustus 2026 betreffen. Daarnaast voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog screenshots van bewakingsbeelden die, volgens de erop vermelde datum, dateren van 8 mei 2026 (bijlage 4). Aan deze stukken kan evenwel niet de minste bewijswaarde worden toegekend, daar dergelijke screenshots en bewakingsbeelden gemakkelijk manipuleerbaar zijn en door mogelijk enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Deze volstaan dan ook allerminst om het door haar aangehaalde incident in mei 2026, waarbij M. en Z. naar haar woning zouden zijn gekomen en bedreigingen uitten, te staven.

Verder merkt de Raad op dat ook de bewering van verzoekende partij dat A. veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 25 jaar, maar reeds na drie jaar opnieuw werd vrijgelaten (notities CGVS, p. 10), slechts een blote bewering betreft die verzoekende partij nalaat te staven aan de hand van enig concreet bewijs. Hetzelfde geldt voor haar bewering dat de politie geen inspanningen leverde om de twee andere broers op te sporen die door de rechtbank voortvluchtig werden verklaard (notities CGVS, p. 3-6 en 10). Ook de bewering in haar verzoekschrift dat de broers I. "*welgestelde personen met aanzienlijke politieke invloed in de regio*" zijn, staaft zij op generlei wijze.

Bovendien missen ook haar verklaringen over haar persoonlijke problemen met de broers I. iedere geloofwaardigheid. Zo stelt zij dat zij gedurende een periode van twee jaar viermaal werd bedreigd door M. en Z. wanneer zij samen met S'. onderweg was naar de rechtbank (notities CGVS, p. 10-11). De Raad acht het evenwel geenszins plausibel dat twee personen die volgens haar verklaringen gezocht werden in het kader van dezelfde strafzaak gedurende jaren in de omgeving zouden blijven en haar meermaals onderweg naar de rechtbank zouden bedreigen. In haar verzoekschrift verwijst verzoekende partij naar algemene informatie omtrent intimidatie tijdens rechtszaken in Pakistan, hetgeen echter niet volstaat om een ander licht te werpen op de onaannemelijkheid dat M. en Z. haar persoonlijk en meermaals onderweg naar de rechtbank zouden hebben bedreigd en zich aldus daar in de omgeving zouden hebben opgehouden, terwijl zij nochtans werden gezocht in het kader van dezelfde strafzaak. Verder beweert verzoekende partij dat zij de bedreigingen heeft gemeld aan de betrokken rechter, doch geeft zij zelf toe dat hiervan niets te lezen valt in de gerechtelijke stukken (notities CGVS, p. 11). Nochtans vonden deze beweerde feiten plaats in de context van een lopende gerechtelijke procedure waar zij naar eigen zeggen de zijde van het slachtoffer ondersteunde, waardoor het bevreemdend is dat deze bedreigingen aan het adres van verzoekende partij nergens vermeld worden. Verder verklaart zij dat M. en Z. in mei 2026 naar haar woning kwamen, zich aan de poort kenbaar maakten en verklaarden afkomstig te zijn uit Sira, waarna zij zouden hebben meegedeeld dat zij haar wilden vermoorden (notities CGVS, p. 11-12). Ook hier is het allerminst geloofwaardig dat twee voortvluchtige personen zich op een dergelijke wijze zouden identificeren aan haar woning en daarbij onmiddellijk hun vermeende intenties zouden bekendmaken. Zoals *supra* reeds opgemerkt, kan aan de bijgebrachte screenshots van bewakingsbeelden (bijlage 4 van het verzoekschrift) geen enkele bewijswaarde worden toegekend, waardoor deze niet van aard zijn hierop een ander licht te werpen. Overigens is het niet ernstig dat verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat op de bewakingsbeelden duidelijk te zien is dat "*zij niet openlijk paraderen, maar hun gezicht doelbewust verbergen en de omgeving bespieden*", terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud nog uitdrukkelijk verklaarde dat M. en Z. zich aan de poort identificeerden (notities CGVS, p. 11), wat allerminst discreet kan worden genoemd. Zij het ten slotte nog bemerkt dat uit niets blijkt dat verzoekende partij deze bewakingsbeelden overmaakte aan de Pakistaanse politie, hetgeen uiterst bevreemdend is indien zij daadwerkelijk bedreigd werd door twee voortvluchtige gezochte personen.

Na dit incident in mei 2026 zou verzoekende partij blijkens haar verklaringen enige tijd zijn ondergedoken alvorens het land te verlaten (notities CGVS, p. 12), doch ook deze bewering staaft zij op generlei wijze.

Ten slotte is het uiterst bevreemdend dat S'., die volgens haar verklaringen eveneens betrokken was bij de gerechtelijke procedure en eveneens het voorwerp zou hebben uitgemaakt van bedreigingen, nog steeds in Pakistan verblijft (notities CGVS, p. 12). Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij, gelet op zijn nauwere betrokkenheid bij de strafzaak als broer van het slachtoffer, minstens eenzelfde risico zou lopen als haar. Evenmin maakt verzoekende partij gewag van concrete problemen die hij nog zou hebben gekend sinds haar vertrek (notities CGVS, p. 12). Deze vaststellingen ondermijnen finaal de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.6. Daarnaast verklaarde verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken sympathisant te zijn geweest van de politieke partij PTI (vragenlijst CGVS, vraag 3.3). De Raad stelt dienaangaande vooreerst vast dat het desbetreffend bijgebrachte lidmaatschapsattest (zie bijlage 5 van het verzoekschrift) louter een kopie betreft, waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat kopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden. Bovendien dient ook hier gewezen te worden op de uiterst relatieve bewijswaarde van Pakistaanse documenten, gelet op de wijdverspreide corruptie en documentenfraude in Pakistan. Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat verzoekende

partij omwille hiervan problemen kent in Pakistan of vreest te zullen kennen in geval van terugkeer. Tijdens haar persoonlijk onderhoud haalde zij bij de uiteenzetting van haar asielmotieven geen problemen aan die verband houden met dit vermeende politieke profiel (notities CGVS, p. 6). Toen haar tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd werd of haar politieke sympathieën een risico vormden bij terugkeer naar Pakistan, verklaarde zij zelf dat zij enkel de broers I. vreest. Ook in haar verzoekschrift haalt zij geen concrete problemen en/of vrees aan omwille van haar vermeende politieke profiel. Zij maakt dan ook geen nood aan internationale bescherming omwille van politieke redenen aannemelijk.

2.2.7. Wat betreft nog de door verzoekende partij aangehaalde algemene informatie inzake eerwraakzaken in Pakistan, merkt de Raad op dat zulke informatie van louter algemene aard niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond.

2.2.8. De verwijzing in het verzoekschrift naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde. Voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient hierbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

2.2.9. De overige door verzoekende partij bijgebrachte documenten werpen evenmin een ander licht op voorgaande vaststellingen. Haar paspoort (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 1) heeft louter betrekking op haar identiteit en nationaliteit, *i.e.* elementen die *an sich* niet worden betwist.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 4, map bijkomende informatie, "*opmerkingen op de notities 18/8/'26*") betreffen slechts enkele correcties die geen afbreuk doen aan de hierboven gedane bevindingen.

2.2.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 4, lid 5 van de Kwalificatieverordening, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

2.2.11. Gelet op wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, punt 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening worden aangenomen. Zij komt dan ook niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

2.2.12. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, punt a) en punt b) van de Kwalificatieverordening.
De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 15, punt c) van de Kwalificatieverordening. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:
"*Naast de verlening van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus verleend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) van Verordening (EU) 2024/1347.*
Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Pakistan Country Focus van mei 2026, beschikbaar op https://www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-pakistan-country-focus-1) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviseerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Ook werd Pakistan tijdens de rapporteringsperiode getroffen door verschillende internationale conflicten, met buurlanden India en Afghanistan.
Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2025 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2025 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met voorgaande jaren. Deze trend zet zich verder in de eerste helft van 2026. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de samenwerking tussen verschillende

extremistische organisaties, een verhoogd aantal nationalistisch- separatistische aanslagen, religieuze spanningen en een harder, gewelddadiger optreden van de overheden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten, met als gevolg een tijdelijke sluiting van de Torkham- grensovergang. Dit leidde tot een open conflict tussen beide landen. Ook de spanningen tussen Pakistan en India leidden tot een kortstondig, maar hevig conflict. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door aanhoudend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en haar bondgenoten, en in mindere mate ISKP. De overgrote meerderheid van veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa (KP) en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan. Hoewel er een stijging is van het geweld, blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt.
Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.
De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke, economische en militaire centrum van Pakistan. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2023 een geschat inwonersaantal van 127 miljoen inwoners.
Zowel PIPS als PICCS registreerden in 2024 een toename aan gewelddadige incidenten in Punjab t.o.v. 2023, maar dit aantal nam af in 2025. Er vonden in 2025 geen aanvallen plaats in de grootsteden zoals Lahore. Hierbij was vooral de TTP actief en dit voornamelijk in het zuiden van de provincie. De overheid heeft haar anti- terreur activiteiten opgedreven. Hierbij werd in 2025 een hoge TTP commandant gedood, wat de activiteiten van TTP heeft gehinderd. Volgens CRSS vonden 25 gewelddadige incidenten plaats in Punjab in 2025, tegenover 51 incidenten in 2024. PIPS registreerde 7 militantenaanvallen in 2025 tegenover 11 in 2024. PICSS registreerde 16 aanvallen in Punjab in 2025 tegenover 21 in 2024.
Tussen 1 november 2024 en 24 april 2026 registreerde ACLED 122 veiligheidsincidenten, waarvan 42 incidenten omschreven werden ¬ als 'battles', 27 incidenten als 'explosions/remote violence' en 53 incidenten als 'violence against civilians'. Gedurende dezelfde periode vielen volgens ACLED 138 dodelijke slachtoffers. Volgens PICSS vielen in 2025 4 burgerdoden bij incidenten met militanten tegenover 3 burgerdoden in 2024. Er werden verschillende gevallen van religieus extremisme in de provincie geregistreerd waarbij minderheden zoals Ahmadies, Christenen en Hindoes geviseerd werden.
In mei 2025 brak een conflict uit tussen India en Pakistan, waarbij India aanvallen uitvoerde op verschillende plekken in Punjab. Hierbij kwamen burgers om. Een staakt-het-vuren werd evenwel snel bereikt.
Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.
Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347 bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.
Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.
U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld." De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.
In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 3, punt 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening worden aangenomen. Derhalve komt zij niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 11 augustus 2026 kreeg verzoekende partij de kans om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken

neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Punjabi. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Inzake de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, dient erop te worden gewezen dat de Raad te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoekende partij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5) van de Kwalificatieverordening dan wel de erkenning als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 3, punt 6) van de Kwalificatieverordening integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

2.2.15. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2.16. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring of de hervorming van de bestreden beslissing kan leiden. Bijgevolg wordt het verzoek waarbij de toestemming wordt gevraagd om te mogen blijven bij wijze van voorlopige maatregel overeenkomstig artikel 2.29 van de RvV-wet, als *accessorium* van het beroep, samen met huidig beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op elf september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT